

Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 15.11.22.

Sak 104.22	Ark 137	
Godkjenning av innkalling og sakliste for møtet.		

Sak 105.22	Ark 137	
Godkjenning av møtereferat fra møtet den 18. oktober 2022.		

Sak 99.21	Ark 231	Saksbeh.:
Fastsettelse av lønn daglig leder.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Retningslinjer for lønnsnivå, tariffavtaler og lokale lønnsforhandlinger i Engerdal Fjellstyre.
- Protokoll fra forhandlinger NFS – Naturviterne, datert 20/6-22.

Bakgrunn

Som følge av tariffavtale mellom Naturviterne og NFS, skal det tas stilling til lønnsutvikling og fastsettes lønn for daglig leder.

I møte den 19. oktober 2021, fattet Fjellstyret følgende vedtak vedr. lønn til daglig leder (sak 82.21):

Fjellstyrets vedtak:

Gjeldende fra 01.05.2021 fastsettes årslønn for DL til kr 724.099. Av dette utgjør minstelønn kr 642.414 (mastergrad med 16 års ansiennitet) og tillegget kr. 81.685 (etter regulering for økning i Folketrygdens Grunnbeløp, jfr. vedtak i sak 101.20 pkt 1 og 2.)

Kompletterende bakgrunn i saken legges fram i møtet.

Sak 100.21	Ark 231	Saksbeh.: OOps
Forberedelse lokale lønnsforhandlinger.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Retningslinjer for lønnsnivå, tariffavtaler og lokale lønnsforhandlinger i Engerdal Fjellstyre.
- Særavtale av 05.11.21.
- Protokoll fra forhandlinger NFS – Naturviterne, datert 20/6-22.

Bakgrunn

Det er innkommet søknad om lønnsforhøyelse fra ansatt organisert i Fellesforbundet. Det må forhandles lokalt om ny særavtale. Fjellstyret skal sette rammer for forhandlingene.

Saken legges fram uten ytterligere saksutredning. Det foreslås at det fattes vedtak med lik formulering som fjellstyret har fattet tidligere år.

Forslag til vedtak:

Daglig leder gis forhandlingsfullmakt med Fellesforbundet i samsvar med det som ble avtalt i møtet.

Sak 102.22	Ark 274	Saksbeh.: OOps
Status seter Styggdalen tilhørende Skogly gnr. 165 bnr. 235		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post fra Statskog SF datert 11/10-22.
- Kopi av seterregistreringen 2001.
- Forskrift for Kvislflået og Hovdolia naturreservat.

Bakgrunn:

I Fjellstyrets møte den 18. oktober ble sak 102.22 tatt inn i saklista i møtet (bordsak). Bakgrunnen er henvendelse fra Statskog SF med spørsmål om status på «Styggdalssetra» beliggende øst for Kvilten og tilhørende gården Skogly gnr 165 bnr 235. Spørsmålsstillingen er aktualisert fordi gården skal selges.

Fjellstyret vedtok å utsette saken, fordi det var flere spørsmålsstillinger som krevde litt mer utredning. Spørsmålsstillingene dreide seg bl.a. om salg påvirket ansvaret for opprydding og opplysninger i saken om statsforvalterens vurdering ift gjenoppbygging av bygninger.

I forbindelse med at en seter «faller i det fri», skal fjellstyret fatte et formelt vedtak om dette, jf. Seterforskriften §12, første ledd.

I denne saken, er setra status pr. dags dato uavklart i den forstand at det ikke er fattet et formelt frifallsvedtak. I fjellstyrets seterregister ble setra status sist vurdert i 2001. Her er det anført at setra ikke har vært i bruk på over 20 år, fordi flere av husa framstår som forfalne. I praksis var det på dette tidspunktet kun seterstua som var i brukbar stand. Daværende eier har dessuten anført at gården ikke drives, og at setra leies ut. Vi må her utgå fra at det er utleie av selve seterstua og at den stilles det allerede da spørsmålstegn ved om setra har falt i det fri. Vollen bærer i dag ikke preg av å være slått eller beitet av tamdyr i seinere tid.

Med bakgrunn i det overnevnte bes Engerdal fjellstyre om å avklare setras status, og fatte endelig vedtak, jf. Seterforskriften § 12, første ledd.

Administrativ vurdering:

Etter seterregistreringen ble skrevet, har det gått ytterligere over 20 år. §22 i Fjellogen omhandler når retten til seter og kulturbeite bortfaller. Her står det blant annet i § 22, nr. 2, at «når setra i eit samanhengande tidsrom av 20 år ikkje har vore i bruk som seter.

Administrasjonen vurderer at situasjonen tilknyttet denne setra faller inn under denne bestemmelsen, og at setra dermed har «falt i det fri». Får å få dette formelt i orden, skal det utstedes ei erklæring om dette.

Så til de øvrige spørsmålsstillinger som har dukket opp. Når det gjelder opprydding kan fjellstyret sette krav om det. Da blir spørsmålet om det er ny eller gammel eier som skal gjøre det. Det er rimelig å si at det er den som til enhver tid er eier som har dette ansvaret. Dette vil

imidlertid ny eier antakelig mene er urettferdig. I så fall så vil det være grunneiers ansvar, som det gjerne blir i ulike sammenhenger. Det vil grunneier på sin side også hevde er urimelig.

Når det gjelder forholdet med at setra ligger inne i et naturreservat, der reservatsbestemmelsene setter begrensinger i muligheten for bruksrettsutøvingen, er det en interessant, men antakelig omfattende og muligens komplisert juridisk materie. Dersom det er slik at nye bygninger ikke kan oppføres der de gamle har stått med henvisning til reservatsbestemmelsene, vil det heller ikke være mulig for fjellstyret å gjøre en seterutvisning på nytt. Det kan av denne grunn være hensiktsmessig å la være å fatte frifallsvedtak, sjøl om det er riktig og burde vært gjort for lengst. Det kan være at det lønner seg å vente og se om ny eier ønsker aktiv drift der.

Ved vern er det vanlig at erstatningsspørsmål blir vurdert. I statsallmenning kan det være «sovende» rettigheter, som i dette tilfellet. Slike rettigheter er normalt ikke gjenstand for noen erstatning. Og det kan vise seg vanskelig å utvise seter på nytt i vernede områder. For statsallmenningen vil dette bety tap av rettigheter, som i tillegg heller ikke blir erstattet. Dette er verdt å legge merke til i vårt område som har en del vernede arealer. Det er vanskelig å spå om framtiden, men det kan synes som vurderingen i forhold til rettigheter i vernede områder i stor grad blir vurdert ut fra dagens bruk, og ikke framtidens.

Vi kan sette opp et tenkt eksempel: En ny eier på bruket Skogly ønsker å ta i bruk beiteretten. For å utnytte den, er det praktisk og nødvendig å ha en form for bygninger og inngjerding for å ha tilsyn og stell med dyra. Tradisjonelt er jo det en seter. Men i praksis vil brukeren kanskje måtte få utvist beite annet sted enn der gården tradisjonelt har hatt sine beiter pga at området i ettertid er vernet. Dersom det hadde vært stort behov for beiteområder i allmenningen, og et mye høyere beitepress enn i dag, hadde det heller ikke sikkert at det hadde vært hensiktsmessig, eller mulig, å etablere seg der flere andre brukere har sine setrer pga beitetilgangen. Dette vil derfor bli utfordrende saker for fjellstyret å administrere. På så vis kan det skje en redusering av allmenningens muligheter for bruksrettsutøving ved vern.

Det bør riktignok anføres at det ikke er umulig at tradisjonell seterdrift kan foregå uten at det er fastslått gjennom sak. Vernebestemmelsene kan også tolkes slik at det ikke foreligger noe forbud mot tradisjonell seterdrift som sådan.

For fjellstyret blir det derfor i denne saken en vurdering om en skal fatte frifallsvedtak eller om en skal vente. For ny eiers del, kan det være en fordel å vente med å gjøre et formelt frifallsvedtak. Men før eller siden må det gjøres dersom ikke driften på bruket gjenoppptas. Administrasjonens vurdering er at setra helt klart har falt i det fri. Så hvis en tar utgangspunkt i situasjonen i «skrivende stund», er det nok relativt kurant å fatte et frifallsvedtak. Forholdet til evt. tap av rettigheter ville vært det samme om frifallsvedtak hadde vært gjort for 20 år siden i dette tilfellet.

Fjellstyret behandlet i sak 55.22 (den 31. mai) spørsmålet rundt om på setra Buvollen. Der valgte fjellstyret å fatte frifallsvedtak. Sakene er ikke identiske, men den kan allikevel være relevant i forhold til likebehandling. Administrasjonen er derfor litt delt i vurderingen av hva som er mest riktig, men har allikevel valgt å foreslå at Fjellstyret fatter et frifallsvedtak.

Administrasjonens forslag til vedtak:

«Styggdalssetra» tilhørende gården Skogly gnr 165 bnr 235 på Drevsjø, erklæres som «*falt i det fri*», jf. §22 i Fjelloven. Setra har ikke vært i sammenhengende bruk på 20 år, og retten til seter med setervoll og kulturbeite fell da bort.